

Tarina

Mikä kumma energia?

Kesälomalla Nina ja Tommi tekevät automatkan pohjoiseen Suomeen vanhempiensa kanssa. Onneksi menomatka tehdään autojunalla, koska lapsista on ikävää istua pitkiä matkoja autossa. Isä suostuu järjestelyihin, koska siten he säästäisivät luonnon varoja. Nina ei ymmärrä miten, muttei halua kysyä ja kuulla pitkää selostusta.

Junan hytissä nukkuminen häiriintyy useasti junan kolkkeeseen. Lisäksi Nina ja Tommi nukkuvat samassa sängyssä päät eri päädyissä. Välillä tulee potkittua toista. Äiti ja isäkin heräävät kiljahduksiin: "Ai!" Aamiaisen he syövät hytissä, äiti on varannut mustikkakeittoa ja sämpylöitä. Kahvin vanhemmat hakevat junan ravintolavaunusta ja lapset saavat suklaamuffinsit.

Kuva: Andrey Grinkevich, Unsplash

Perheellä on käytössä tuttavien omakotitalo, jonne on vain parin tunnin automatka juna-asemalta. Aika kuluukin nopeasti, kun Tommi ja Nina keksivät laskea vastaantulevia ja ohittavia sekä ohitettavia autoja. He myös arvuuttelevat niiden väriä. ”Isä, katso, onko tuo sähköauto?” Tommi kysyy. ”Ei sitä ulkomuodosta voi tietää”, isä vastaa. Äitikin harrastaa havainnointia: ”Katsokaa, sähköpylväät olivat äsken kauempana tiestä, nyt tien vierusta on raivattu puista ja pensaista ja siihen on pystytetty uusia pylväitä. Miksiköhän?” äiti ihmettelee. ”No, isä vastaa: ”Sähkøfirma tekee rahaa.” ”Myrskyjen takia se on”, Tommi korjaa tietäväisenä. Tommi jatkaa: ”Talojen kohdalla ei ole ollenkaan sähköjohtoa.” ”Ne ovat maassa, maakaapeleita”, äiti tietää.

Tulopäivänä isä laittaa taloa asumiskuntoon: Kytkee vesipumpun ja lämmityksen päälle, lämmittää puilla isoa keittiön uunia ja saunaa. Ilmalämpöpumppua ei tarvita. Äiti laittaa jääkaapin päälle ja lapset siirtävät siihen ostokset kangaskasseista.

Kuva: Andrey Grinkevich, Unsplash

Äiti myös siivoaa lattian mahdollisten hiirenkakkojen varalta. Illalla tehdään ulos, kivistä kasattuun tulisijaan tuli ja paistetaan makkaraa. Tommi ja Nina saavat harjoitella tulitikkujen sytyttämistä vanhempien valvonnassa.

Seuraavana aamuna herätään aikaisin. Isä haluaa suunnistamaan läheiseen tunturimaastoon. Muut lähtevät retkelle mukaan. Aikainen lähtö on hyvä, koska Aurinko ei vielä lämmitä liian kuumasti autoa. Maantie kulkee jokivartta ja toisella puolen on korkea maavalli. Isä kertoo, että sen takana on vesiallas, joka on rakennettu vesivoimalaa varten. ”Joen varrella on useita vesivoimaloita”, hän sanoo. ”Katsotaan sellaista tulomatalla”, isä lupaa. Ensin hän ajaa harhaan, kääntyy suoralle ja leveälle hiekkatielle. Äkkiä heidän edessään on korkeita, kolmilapaisia tuulimyllyjä. Isä ajaa melkein niiden alle ja kääntää auton äkkiä. ”Ei täällä saa olla”, hän sanoo. ”Oliko se vaarallista?” Nina hätääntyy. ”No ei. Siellä on generaattoreita, joissa valmistuu sähköä ja muuntajia muuttamaan sitä johtoihin. En tiedä, jos on myös akkuja säilömään energiaa, kun tuulee paljon”, isä vastaa.

Kuva: Andrey Grinkevich, Unsplash

Suunnistuspaikka löytyy ja isä lähtee kartan ja kompassin kanssa maastoon. Äiti ja lapset kiipeävät läheiselle kivivaaralle. Lapset kapuavat ketterästi mäelle, ja äiti tarpoo hengästyneenä perässä. ”Onpa teillä paljon energiaa”, hän huudahtaa. He istuutuvat korkeimmalle kohdalle, laakean kiven päälle, josta oli huikea näköala järvelle. Äiti kaivaa repusta mehua ja välipalakeksejä. ”Nyt jaksatte takaisin”, hän sanoo. ” Hohoi, hohoi”, Nina ja Tommi huhuilivat seisten. ”Teissä on kummaa energiaa, toivottavasti isälläkin”, äiti laulaa itse keksimällään sävelellä.

Kuva: Andrey Grinkevich, Unsplash